Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2018 m. gegužės 30 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Atstovavimas per advokatą, neturintį nepriklausomo trečiojo asmens statuto ieškovo atžvilgiu – Bylos šalies pakeitimas – Europos Sąjungos prekių ženklo paraišką pateikusio asmens teisių perdavimas – Atstovavimas per advokatą, neturintį nepriklausomo trečiojo asmens statuso pakeisti šalį prašančio asmens atžvilgiu – Nepriimtinumas“

Byloje T-664/16

PJ, atstovaujamas advokato S.,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), iš pradžių atstovaujamą S. Hanne, vėliau A. Söder,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Erdmann & Rossi GmbH, įsteigta Berlyne (Vokietija), atstovaujama advokatų H. Kunz-Hallstein ir R. Kunz-Hallstein,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2016 m. liepos 18 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1670/2015-4), susijusio su registracijos panaikinimo procedūra tarp *Erdmann & Rossi* ir *PJ*,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai J. Schwarcz ir C. Iliopoulos (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šią

* Proceso kalba: vokiečių.

Nutartį

Ginčo aplinkybės

1 2011 m. rugsėjo 19 d. ieškovas PJ, remdamasis iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (panaikintas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo „Erdmann & Rossi“.

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 12, 37 ir 42 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

– 12 klasė: „Automobiliai, ypač patobulinti; automobilių kėbulai“,

– 37 klasė: „Įskaitant automobilių ir jiems skirtų struktūrų modernizavimo paslaugas; automobilių priežiūra ir remontas“,

– 42 klasė: „Automobilių kėbulų koncepcija, formos nustatymas ir techninis tobulinimas; gamybos įrenginių planavimas; automobilių gamybai skirtų priemonių konstravimas ir įrenginiai“.

4 Prekių ženklas buvo įregistruotas 2012 m. vasario 3 d. numeriu 010310481.

5 2014 m. kovo 26 d. įstojusi į bylą šalis *Erdmann & Rossi GmbH* pateikė prašymą pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą (dabar – Reglamento 2017/1001 59 straipsnio 1 dalies b punktas).

6 2015 m. birželio 29 d. Anuliavimo skyrius atmetė visą prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia.

7 2015 m. rugpjūčio 18 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai), pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

8 2016 m. liepos 18 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO ketvirtoji apeliacinė taryba patenkino apeliaciją ir panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą.

Procesas ir šalių reikalavimai

9 Ieškovas pateikė šį ieškinį; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. rugsėjo 14 d. Ieškinį pasirašė advokatas S.

10 Tą pačią dieną Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame dokumente pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsnį ieškovas paprašė užtikrinti anonimiškumą ir tvarkyti tam tikrą informaciją neatskleidžiant jos visuomenei.

11 2016 m. spalio 7 d. ieškovas pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai dokumentą, kuriuo Bendrąjį Teismą informavo, kad jam 2016 m. rugsėjo 14 d. pateikus prašymą užtikrinti anonimiškumą ir tvarkyti tam tikrą informaciją neatskleidžiant jos visuomenei, EUIPO laikinai, kol Teisingumo Teismas priims galutinį sprendimą, iš savo interneto svetainės pašalino ginčijamą sprendimą ir visą korespondenciją, kurią šalys pateikė Anuliavimo skyriui ir Apeliacinei tarybai.

12 2016 m. spalio 28 d. sprendimu Bendrasis Teismas patenkino ieškovo prašymą nenurodyti jo pavardės ir adreso su nagrinėjama byla susijusiuose skelbiamuose dokumentuose ir vėliau vietoj jo pavardės nurodyti raides „PJ“.

13 2017 m. sausio 24 d. sprendimu (po to, kai ieškovas pateikė atsakymą į raštu užduotą Bendrojo Teismo klausimą) Bendrasis Teismas nepatenkino ieškovo prašymo konfidencialiai tvarkyti tam tikrą informaciją neatskleidžiant jos visuomenei.

14 2017 m. kovo 28 d. įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė atsakymą į ieškinį.

15 2017 m. kovo 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame dokumente EUIPO rėmėsi nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį.

16 Raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. balandžio 3 d. ir jis 2017 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko sprendimu buvo pridėtas prie bylos medžiagos) EUIPO Bendrąjį Teismą informavo, kad ginčijamas prekių ženklas 2017 m. vasario 28 d. buvo įtrauktas į EUIPO registrą ir kartu nurodytas naujas jo savininkas – „[X] [GmbH & Co. KG]“. Iš prie šio rašto pridėtų priedų matyti, kad EUIPO atliko šio registro įrašo pakeitimus ir kad 2017 m. kovo 1 d. prekių ženklas buvo įregistruotas kaip priklausantis kitam savininkui, būtent „[Y]-GmbH“.

17 Rašte (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. gegužės 8 d. ir jis 2017 m. gegužės 18 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko sprendimu buvo pridėtas prie bylos medžiagos) ieškovas, be kita ko, prašė, pirma, imtis proceso organizavimo priemonės pagal Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies c ir d punktus tam, kad būtų išsklaidyti įtarimai dėl administracinės bylos klastojimo, ir, antra, sustabdyti šios bylos nagrinėjimą pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio d punktą, kol bus baigtas dėl EUIPO darbuotojų pradėtas baudžiamasis tyrimas.

18 Dokumente (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. gegužės 23 d.) pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį EUIPO pateikė pasiūlymų pateikti naujų įrodymų nepriimtinumu grindžiamam prieštaravimui pagrįsti.

19 Dokumente (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. gegužės 23 d.) ieškovo atstovas advokatas S., remdamasis Procedūros reglamento 174 straipsniu, pateikė prašymą leisti, kad ieškovą pakeistų [Y]-*GmbH* (toliau – pakeisti šalį prašanti įmonė). 2017 m. birželio 1 d. Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 176 straipsnio 2 dalimi, paprašė bylos šalių pateikti savo pastabas dėl minėto prašymo pakeisti šalį.

20 Dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. gegužės 24 d.) ieškovas pateikė savo pastabas dėl EUIPO pareikšto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

21 2017 m. birželio 2 d. dokumente įstojusi į bylą šalis pateikė savo pastabas dėl 2017 m. balandžio 3 d. EUIPO ir 2017 m. gegužės 8 d. ieškovo raštų.

22 Dokumente (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. birželio 7 d.) ieškovas pateikė savo pastabas dėl 2017 m. balandžio 3 d. EUIPO rašto. Ieškovas pabrėžia, kad remiantis jo turima teise būti išklausytam ir teisingo bylos nagrinėjimo principu jam turi būti suteikta galimybė atsakyti į 2017 m. kovo 28 d. įstojusios į bylą šalies pateiktą atsakymą į ieškinį.

23 Įstojusi į bylą šalis ir EUIPO raštuose (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2017 m. birželio 9 ir 15 d.) nurodė, kad prašymas pakeisti šalį turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

24 2017 m. birželio 14 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko sprendimu nauji pasiūlymai pateikti įrodymų, kuriuos EUIPO nurodė 2017 m. gegužės 23 d. rašte (žr. šio sprendimo 18 punktą), buvo įtraukti į bylos medžiagą ir remiantis Procedūros reglamento 85 straipsnio 4 dalimi buvo nustatytas terminas tam, kad ieškovas ir įstojusi į bylą šalis galėtų pateikti nuomonę dėl šių naujų pasiūlymų pateikti įrodymų. Savo nuomonę ieškovas ir įstojusi į bylą šalis pateikė atitinkamai 2017 m. birželio 28 ir 20 d.

25 Dokumente (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. liepos 20 d.) ieškovas nurodė, kad atsiima pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio d punktą 2017 m. gegužės 8 d. pateiktą savo prašymą sustabdyti bylos nagrinėjimą.

26 Dokumentuose (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo rugpjūčio 14 ir 21 d.) atitinkamai įstojusi į bylą šalis ir EUIPO pateikė savo pastabas dėl prašymo sustabdyti bylos nagrinėjimą, kuriuose prašė tokį prašymą atmesti.

27 2017 m. spalio 9 d. sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškovo pateiktą prašymą sustabdyti bylos nagrinėjimą.

28 Ieškinyje ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas šioje byloje, taip pat bylinėjimosi išlaidas, patirtas Apeliacinėje taryboje ir Anuliavimo skyriuje vykusioje registracijos pripažinimo negaliojančia procedūroje.

29 Pateikusi nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

30 Ieškovas savo pastabose dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą,

– pripažinti ieškinį pagrįstu.

31 Atsakyme į ieškinį įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

32 Pagal Procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį atsakovas gali prašyti, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą dėl nepriimtinumo nenagrinėjęs bylos iš esmės. Pagal minėto reglamento 130 straipsnio 6 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti pradėti žodinę proceso dalį dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

33 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano, jog bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, ir nusprendžia priimti sprendimą nepradedant žodinės proceso dalies.

34 Prieš pradedant nagrinėti šio ieškinio priimtinumo klausimą ir prašymą pakeisti šalį reikia pateikti atsakymą dėl ieškovo reikalavimų, kuriais jis Bendrojo Teismo prašo atmesti 2017 m. kovo 31 d. pareikštą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ir 2017 m. gegužės 23 d. pateiktus pasiūlymus dėl įrodymų kaip nepriimtinus.

Dėl EUIPO pareikšto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumo

35 Ieškovas tvirtina, kad EUIPO pareikštas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas nepriimtinas, nes pateiktas pavėluotai. Konkrečiau kalbant, jis nurodo, kad, pirma, EUIPO nesilaikė Procedūros reglamento 81 straipsnio 1 dalyje nurodyto dviejų mėnesių termino, ir, antra, to paties reglamento 60 straipsnyje nustatytas fiksuotas dešimties dienų terminas dėl nuotolių netaikomas tuo atveju, kai dokumentai perduodami per taikomąją programą *e-Curia*.

36 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš kartu aiškinamų Procedūros reglamento 81 straipsnio ir 130 straipsnio 1 dalies matyti, kad nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas, kuriuo remiasi atsakovas, turi būti nurodytas atskirame dokumente ir pateiktas per du mėnesius nuo ieškinio įteikimo dienos. Pagal to paties reglamento 60 straipsnį prie šio termino pridedamas fiksuotas dešimties dienų terminas dėl nuotolių (2017 m. kovo 23 d. Nutarties *Gollnisch / Parlamentas*, T-624/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:243, 32 punktas).

37 Be to, 2011 m. rugsėjo 14 d. Sprendimu dėl procesinių dokumentų pateikimo ir įteikimo per taikomąją programą *e-Curia* (OL C 289, 2011, p. 9) Bendrasis Teismas numatė procesinių dokumentų įteikimo elektroniniu būdu galimybę. Pagal minėto sprendimo 7 straipsnio antros pastraipos pirmą sakinį procesinis dokumentas įteikiamas, kai adresatas paprašo prieigos prie šio dokumento.

38 Kadangi nagrinėjamu atveju 2017 m. sausio 24 d. EUIPO buvo išsiųsta žinutė per taikomąją programą *e-Curia* ir ji 2017 m. sausio 26 d. paprašė prieigos prie ieškinio, terminas nepriimtinumu grindžiamam prieštaravimui pareikšti baigėsi 2017 m. balandžio 5 d.

39 Iš to matyti, kad EUIPO nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas, kurį ji suformulavo atskirame dokumente ir kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. kovo 31 d., buvo pateiktas laikantis termino.

40 Šios išvados negali paneigti ieškovo argumentas, kad nagrinėjamu atveju netaikomas terminas dėl nuotolių, nes pagal vienodo požiūrio principą Procedūros reglamento 73 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad toks terminas netaikomas, jei prieš pateikiant dokumento originalą Bendrojo Teismo kanceliarija gauna jo kopiją telefaksu, būtų taikoma pagal analogiją tuo atveju, kai dokumentas pateikiamas per taikomąją programą *e-Curia*. Priešingai, nei teigia ieškovas, Procedūros reglamento 60 straipsnyje numatytas fiksuotas dešimties dienų terminas dėl nuotolių taikomas visiems Sutartyse, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Procedūros reglamente nurodytiems procesiniams terminams, nepaisant procesinio dokumento pateikimo būdo (popierinė forma ar per taikomąją programą *e-Curia*). Kadangi Procedūros reglamente, kiek tai susiję su dokumentų teikimu per *e-Curia*, nėra tam prieštaraujančios nuostatos, reikia konstatuoti, kad Procedūros reglamento 60 straipsnyje nurodytas fiksuotas dešimties dienų terminas dėl nuotolių taikomas tuo atveju, kai per taikomąją programą *e-Curia* teikiamas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 23 d. Nutarties *Gollnisch / Parlamentas*, T-624/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:243, 32 ir 33 punktus).

41 Galiausiai ieškovo argumentą, kad nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas, kuriuo remiasi EUIPO, buvo pateiktas nesilaikant 2011 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo dėl procesinių dokumentų pateikimo ir įteikimo per taikomąją programą *e-Curia* 5 straipsnio, reikia atmesti kaip nepagrįstą. Iš šalims įteikto dokumento, kuriame nurodytas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas, pirmojo puslapio aiškiai matyti, kad dokumentą per taikomąją programą *e-Curia* 2017 m. kovo 31 d. pateikė EUIPO atstovė A. Söder. Dėl ieškovo argumento, kad „[ieškovui atstovaujantis asmuo,] 2017 m. [balandžio] 26 d. išanalizavęs bylos medžiagą, negalėjo padaryti išvados, kad pateikiant dokumentą 2017 m. kovo 31 d. buvo naudojamas [A. Söder] priskirtas vartotojos vardas ir jos slaptažodis“, reikia konstatuoti, kad šaliai atstovaujantis asmuo neturi techninių galimybių pats patikrinti, ar ir kada kitai šaliai atstovaujantis asmuo naudojosi jam priskirtu vartotojo vardu ar slaptažodžiu, reikalingais norint pasinaudoti taikomąja programa *e-Curia*.

42 Taigi, nepriimtinumo pagrindą, kuriuo remiasi ieškovas, reikia atmesti.

Dėl pasiūlymų pateikti įrodymų, kuriuos EUIPO nurodė 2017 m. gegužės 23 d., remdamasi Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalimi

43 Ieškovas teigia, kad pasiūlymai pateikti įrodymų, kuriuos EUIPO nurodė 2017 m. gegužės 23 d. rašte ir kurie skirti nepriimtinumu grindžiamam reikalavimui paremti, yra nepriimtini. Šiuos įrodymus sudaro laiškas, kurį įstojusi į bylą šalis 2017 m. gegužės 11 d. perdavė EUIPO ir kuriame pateikta iš *gemeinsames Registerportal der Länder* (Vokietijos žemėms bendras registro portalas), suteikiančio galimybę gauti nemokamą prieigą prie visų Vokietijos žemėse esančių įmonių registrų, paimta ištrauka. EUIPO teigimu, šia ištrauka siekiama įrodyti, kad, pirma, ieškovas turi teisę vienas atstovauti advokatų kontorai [Z.] ir sudaryti teisinius sandorius su pačiu savimi, ir, antra, advokatas, kurį ieškovas įgaliojo jam atstovauti Bendrojo Teismo nagrinėjamoje byloje, konkrečiai S., nėra šioje kontoroje dirbantis partneris. Taigi akivaizdu, kad ieškovo kontorą ir advokatą S. sieja darbo sutartis, o tai reiškia, kad juos sieja darbdavio ir darbuotojo santykiai.

44 Ieškovo teigimu, EUIPO galėjo ir turėjo susipažinti su šiame registre esančia informacija, kad pateiktų ją kaip įrodymą tuo momentu, kai teikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, nes, viena vertus, pateikta registro ištrauka egzistuoja nuo 2013 m., ir, kita vertus, dokumente, kuriuo pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, EUIPO kelis kartus pakartojo, kad minėta advokatų kontora yra laisvosios profesijos atstovų bendrovė.

45 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 1 ir 3 dalis įrodymai ir pasiūlymai pateikti įrodymų pateikiami pirmą kartą pasikeičiant pareiškimais; išimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų arba pasiūlymų pateikti įrodymų prieš baigiantis žodinei proceso daliai su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.

46 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad šios nutarties 43 punkte nurodytą ištrauką EUIPO pateikė 2017 m. gegužės 23 d., t. y. praėjus beveik dviem mėnesiams nuo to laiko, kai 2017 m. kovo 31 d. pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą. Šį EUIPO vėlavimą pateikti dokumentą lėmė tai, kad, pirma, įstojusi į bylą šalis laišką, kuriuo perdavė šią ištrauką, EUIPO pateikė tik 2017 m. gegužės 11 d., antra, EUIPO neturėjo prieigos prie Vokietijos žemėms bendro registro portalo ir, trečia, atsižvelgiant į EUIPO veiklą, ji neturi galimybės gauti nemokamos prieigos prie šio portalo.

47 Todėl vėlavimas pateikti naują įrodymą yra pateisinamas, taigi, šis įrodymas priimtinas. Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad ieškovo atstovavimas yra su imperatyviu pagrindu susijęs klausimas (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *ClientEarth / Taryba*, C-573/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:564, 20 punktą), taigi jį, kaip tokį, Bendrasis Teismas gali bet kada nagrinėti savo iniciatyva pagal Procedūros reglamento 129 straipsnį.

Dėl ieškinio priimtinumo

48 Nepriimtinumu grindžiamame prieštaravime EUIPO iš esmės tvirtina, kad ieškovas nebuvo tinkamai atstovaujamas advokato, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 51 straipsnio 1 dalį, siejamą su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečia pastraipa, ir kad ieškinys netenkina Procedūros reglamento 73 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų.

49 Nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą EUIPO pareiškė remdamasi dviem su nepriimtinumu susijusiais pagrindais, pirma, tuo, kad ieškovas, suteikęs advokatų kontorai [Z.], su kuria jis susijęs kaip šios kontoros partneris, bendrą atstovavimo įgaliojimą, neišvengiamai suteikė įgaliojimą sau pačiam, ir, antra, tuo, kad ieškinį pasirašęs ir pateikęs ieškovui atstovaujantis asmuo – advokatas S. buvo minėtos advokatų kontoros darbuotojas ir negalėjo tenkinti nepriklausomumo reikalavimo, kuris išplaukia iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto ir Procedūros reglamento, nes faktiškai jam įtaką daro ieškovas, kuris, kaip šios kontoros partneris ir savininkas, gali jam vadovauti.

50 Ieškovas ginčija EUIPO argumentus. Jo teigimu, nagrinėjamu atveju nesusidariusi nė viena iš dviejų situacijų, t. y. jis neatstovauja pats sau ir jam atstovaujantis asmuo nėra nuo jo priklausomas.

51 Reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procesui pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą taikomomis šio statuto 19 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipomis ir 21 straipsnio pirmą pastraipą ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 73 straipsnio 1 dalį šalims, kurios nėra valstybės narės ir Europos Sąjungos institucijos, Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) priežiūros institucija ar Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalys, turi atstovauti tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra EEE susitarimo šalis, teisme. Be to, ieškinyje turi būti nurodyta ieškovo pavardė ir gyvenamoji vieta, taip pat ieškinį pasirašiusio asmens statusas. Galiausiai kiekvieno procesinio dokumento originalą turi pasirašyti šalies atstovas arba advokatas.

52 Pagal suformuotą jurisprudenciją iš minėtų nuostatų ir ypač iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečioje pastraipoje vartojamo žodžio „atstovauti“ matyti, kad, pateikdama ieškinį Bendrajam Teismui, „bylos šalis“, kaip ji suprantama pagal šį straipsnį, nesvarbu, koks jos statusas, negali pati imtis veiksmų, o turi naudotis trečiojo asmens, kuris turi turėti leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra EEE susitarimo šalis, teisme, paslaugomis (žr. 2016 m. liepos 20 d. Nutarties *PITEE / Komisija*, T-674/15, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:444, 8 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

53 Šiuo klausimu primintina, kad advokato vaidmens samprata Sąjungos teisės sistemoje, kuri atitinka bendras valstybių narių teisės tradicijas ir kuria grindžiamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnis, yra ta, kad advokatas prisideda prie teisingumo vykdymo ir visiškai nepriklausomai ir vadovaudamasis viršesniais teisingumo interesais turi teikti klientui reikalingą teisinę pagalbą (žr. 2016 m. rugsėjo 16 d. Nutarties *Salavrakos / Parlamentas*, T-396/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:588, 9 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tokią pagalbą teikia advokatas, kuris struktūriniu, hierarchiniu ir funkciniu požiūriais yra trečiasis asmuo pagalbą gaunančio asmens atžvilgiu (2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals / Komisija*, T-125/03 ir T-253/03, EU:T:2007:287, 168 punktas). Šis advokato nepriklausomumo reikalavimo aiškinimas yra svarbus atstovavimo Sąjungos teismuose atveju (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 9 d. Nutarties *Glaxo Group / VRDT – Farmodiética (ADVANCE)*, T-243/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:649, 16 punktą).

54 Taigi jau buvo nuspręsta, jog reikalavimas, kad advokatas būtų nepriklausomas, reiškia, kad jis neturi būti susijęs su savo klientu darbo santykiais. Iš tikrųjų advokato nepriklausomumo sąvoka apibrėžiama ne tik pozityviai, t. y. nurodant, kad jam taikomos profesinės drausmės taisyklės, bet ir negatyviai, t. y.

nurodant, kad toks advokatas negali būti saistomas darbo santykių (žr. 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej / Komisija*, C-422/11 P ir C-423/11 P, EU:C:2012:553, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Šie argumentai taip pat taikomi situacijai, kai advokatą įdarbina įstaiga, susijusi su bylos šalimi, kuriai jis atstovauja (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej / Komisija*, C-422/11 P ir C-423/11 P, EU:C:2012:553, 25 punktas) arba kai advokatą su ieškovu sieja civilinės teisės reglamentuojama sutartis.

56 Taip pat buvo nuspręsta, kad bylos šalies, kaip ji suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečią pastraipą, advokatas neturi turėti asmeninio ryšio su atitinkama byla ar taip priklausyti nuo savo kliento, kad negalėtų atlikti savo esminio vaidmens – padėti vykdyti teisingumą tinkamiausiu būdu. Konkrečiai, Bendrasis Teismas yra konstatavęs, kad ekonominiai ar struktūriniai ryšiai, kurių atstovas turi su savo klientu, neturi būti tokie, kad kliento interesai būtų supainioti su jo atstovo asmeniniais interesais (2011 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *ClientEarth / Taryba*, T-452/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:420, 20 punktas).

57 Taigi neprivilegijuotoms šalims Sąjungos teisėje nustatyto reikalavimo, kad joms Bendrajame Teisme atstovautų trečiasis nepriklausomas asmuo, negalima suprasti kaip reikalavimo, kuriuo siekiama tik to, kad atstovaujamajai šaliai neatstovautų jos darbuotojas ar nuo jos ekonomiškai priklausantys asmenys (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *ClientEarth / Taryba*, C-573/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:564, 13 punktą). Tai yra bendresnio pobūdžio reikalavimas, kurio laikymąsi reikia nagrinėti atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes (2017 m. lapkričio 20 d. Nutarties *BikeWorld / Komisija*, T-702/15, EU:T:2017:834, 35 punktas).

58 EUIPO pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos principus.

59 Pirmiausia dėl pirmojo nepriimtinumo pagrindo, kuriuo remiasi EUIPO ir kuriuo teigia, kad ieškovas atstovavo pats sau, reikia konstatuoti, kad ieškinį pasirašė ir per taikomąją programą *e-Curia* pateikė ne ieškovas, bet advokatas S., kuris veikė kaip ieškovui atstovaujantis asmuo. Iš to matyti, kad pirmąjį nepriimtinumo pagrindą, kuriuo remiasi EUIPO, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

60 Šios išvados negali paneigti EUIPO argumentas, kad ieškovas suteikė advokatų kontorai [Z.], kurios vienas iš dviejų partnerių steigėjų jis yra, bendrą atstovavimo įgaliojimą, o tai faktiškai prilygsta įgaliojimui atstovauti sau pačiam. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Procedūros reglamento 51 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad tuo atveju, kai advokatai atstovauja privatinės teisės reglamentuojamam juridiniam asmeniui, jie privalo pateikti Bendrojo Teismo kanceliarijai šio asmens išduotą įgaliojimą. Šis reikalavimas netaikomas, kai ieškovas, kaip nagrinėjamu atveju, yra fizinis asmuo. Taigi, aplinkybė, kad ieškovas suteikė įgaliojimą advokatų kontorai [Z.], neturi jokios reikšmės vertinant tariamą atstovavimą sau pačiam.

61 Antra, dėl antrojo nepriimtinumo pagrindo, kuriuo remiasi EUIPO, pažymėtina, kad jis susijęs su klausimu, ar advokatas S. gali ieškovui teikti teisinę pagalbą „visiškai nepriklausomai“, taigi svarbu išnagrinėti, ar advokato S. ir ieškovo santykiai nesikerta su reikalavimais, taikomais neprivilegijuotųjų šalių atstovavimo Sąjungos teismuose atveju.

62 Šiuo klausimu pabrėžtina, jog neginčijama, kad ieškovas yra vienas iš advokatų kontoros [Z.] steigėjų ir vienas iš jos partnerių (tokių partnerių yra du). Iš bylos medžiagos ir, konkrečiai kalbant, iš ieškinio titulinio lapo bei iš kontoros interneto svetainės matyti, kad advokatas S. nėra advokatų kontoros [Z.] partneris. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad advokatų kontora [Z.] yra į registrą įtraukta bendrovė, kuri teisiškai egzistuoja atskirai nuo ieškovo, net jeigu jis turi teisę jai atstovauti (žr. 2017 m.

gegužės 23 d. EUIPO pateiktą įrodymą; žr. šios nutarties 43–47 punktus). Be to, nustatyta, kad ieškovas įgaliojo advokatų kontorą [Z.] užtikrinti jo gynybą ir advokatas S. atlieka atstovavimo funkcijas šios kontoros vardu.

63 Net jeigu ieškovas nėra vienintelis advokatų kontoros [Z.] partneris, ir, kaip savo rašytinėse pastabose, kurias pateikė dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, nurodė ieškovas, atsižvelgiant į tai, jog šios kontoros sprendimai priimami vienbalsiai, ieškovas negali „vienas įdarbinti, atmesti, paaukštinti“ vieno iš minėtos kontoros darbuotojų, vis dėlto būtent dėl aplinkybės, kad sprendimus vieningai priima abu partneriai, ieškovas faktiškai kontroliuoja visus advokatų kontoros sprendimus, įskaitant susijusius su šios kontoros darbuotojais, o toks yra ir advokatas S. Taigi, nepaisant to, kad advokatas S. yra įtrauktas į advokatų sąrašą ir privalo laikytis advokato profesijai taikomų profesinių taisyklių, jis nėra toks nepriklausomas nuo ieškovo, koks yra advokatas, vykdantis veiklą kitoje kontoroje, kurios partneris nėra jo klientas. Tokiomis aplinkybėmis advokatui S. yra sunkiau veiksmingai spręsti galimus konfliktus tarp savo profesinių pareigų, kurias privalo vykdyti, ir kliento siekiamų interesų (pagal analogiją žr. 2010 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals / Komisija ir kt.*, C-550/07 P, EU:C:2010:512, 45 punktą).

64 Be to, santykiai, kurie advokatą S. sieja su advokatų kontora [Z.], nepaisant to, kad teisiškai ši kontora egzistuoja atskirai nuo ieškovo, gali turėti įtakos advokato S. nepriklausomumui, nes beveik visi advokatų kontoros [Z.] interesai sutampa su ieškovo interesais. Taigi egzistuoja rizika, kad advokato S. profesinę nuomonę bent iš dalies gali paveikti jo darbinė aplinka (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej / Komisija*, C-422/11 P ir C-423/11 P, EU:C:2012:553, 25 punktas ir 2016 m. lapkričio 14 d. Nutarties *Dimos Athinaion / Komisija*, T-360/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:694, 10 punktas).

65 Todėl ieškinio pateikimo dieną egzistavę advokato S. profesiniai santykiai su ieškovu buvo tokie, kad dėl jų kilo pavojus, jog jis negalės atlikti savo esminio vaidmens – padėti vykdyti teisingumą tinkamiausiu būdu.

66 Šios išvados nepaneigia ieškovo argumentai.

67 Pirma, ieškovas tvirtina, kad neįmanoma paveikti advokato S. nepriklausomumo, nes toks poveikis prieštarauja Vokietijos nacionalinės teisės nuostatoms, įtvirtintoms 1959 m. rugpjūčio 1 d. *Bundesrechtsanwaltsordnung* (Federalinis advokatūros įstatymas) (*BGBl.* 1959 I, p. 565) ir *Berufsordnung für Rechtsanwälte* (Reglamentas dėl advokato profesijos). Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nors advokato vaidmens samprata Sąjungos teisės sistemoje atitinka bendras valstybių narių teisės tradicijas, ši samprata nagrinėjant Sąjungos teismuose iškeltas bylas įgyvendinama objektyviai ir bet kuriuo atveju nepriklausomai nuo nacionalinių teisės sistemų. Todėl nuostatos dėl neprivilegijuotųjų šalių atstovavimo Sąjungos teismuose turi būti aiškinamos kuo autonomiškiau, nesiremiant nacionaline teise (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej / Komisija*, C-422/11 P ir C-423/11 P, EU:C:2012:553, 34 ir 35 punktai ir 2016 m. lapkričio 14 d. Nutarties *Dimos Athinaion / Komisija*, T-360/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:694, 13 punktas). Kaip matyti iš šios nutarties 53–56 punktų, Europos Sąjungos teisėje advokato nepriklausomumo sąvoka apibrėžiama ne tik pozityviai, remiantis priklausymu advokatūrai arba profesinės drausmės taisyklių taikymu, bet ir negatyviai.

68 Antra, ieškovas teigia, kad jo kaip verslininko, t. y. kaip fizinio asmens, kuriam priklauso ginčijamas prekių ženklas, veikla aiškiai atskira nuo juridinio asmens veiklos, visų pirma nuo advokatų kontoros [Z.], kuri nėra bylos šalis, veiklos. Nors iš tiesų juridinis asmuo turi teisinę autonomiją savo partnerių atžvilgiu, nagrinėjamu atveju juridinio asmens veiksmus sunku atriboti nuo fizinio asmens veiksmų. Iš tiesų akivaizdu, kad juridinio asmens veikla yra naudinga partnerio kaip fizinio asmens interesams ir veiklai.

69 Trečia, ieškovas tvirtina, kad advokato nepriklausomumas, kurio reikalaujama pagal jurisprudenciją, nėra kriterijus, kuris būtų nurodytas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnyje, be to, jis neišplaukia ir iš Procedūros reglamento 51 straipsnio, taigi, ieškinio nepriimtinumas prieštarauja teisinio saugumo principui, nes pagal jį reikalaujama, kad teisės nuostata, kuria privatiems asmenims nustatomos pareigos, turi būti aiški ir tiksli ir kad suinteresuotieji asmenys galėtų numatyti jos taikymą.

70 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad bendruoju teisinio saugumo principu reikalaujama, kad teisės aktai būtų aiškūs ir tikslūs, kad teisės subjektai galėtų nedviprasmiškai žinoti savo teises ir pareigas ir atitinkamai elgtis. Vis dėlto, siekiant nustatyti, ar laikomasi iš šio principo išplaukiančių reikalavimų, reikia atsižvelgti į visus svarbius elementus, išplaukančius iš tokių teisės aktų formuluotės, tikslo ar sistemos, prireikus pasiremiant tuo, kaip juos aiškino teismai.

71 Visų pirma reikia konstatuoti, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečioje pastraipoje vartojamu žodžių junginiu „[k]itoms bylų šalims turi atstovauti advokatas“ atmetama galimybė, kad bylos šalis ir jos atstovas būtų vienas ir tas pats asmuo (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 3 d. Nutarties *Lambauer / Taryba*, C-52/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:549, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. lapkričio 16 d. Nutarties *García Ruiz / Parlamentas*, T-628/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:669, 8 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, advokato vaidmens samprata Sąjungos teisės sistemoje ir visų pirma nepriklausomumo reikalavimas, kurio laikymąsi reikia nagrinėti atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes (žr. šios nutarties 57 punktą), atitinka bendrąsias valstybių narių teisės tradicijas (žr. šios nutarties 53 punktą). Galiausiai iš Sąjungos teismų suformuotos jurisprudencijos matyti, kad „visiškai nepriklausomai“ teikiama teisinė pagalba reiškia pagalbą, teikiamą advokato, kuris struktūriniu, hierarchiniu ir funkciniu požiūriais yra trečiasis asmuo pagalbą gaunančio asmens atžvilgiu (žr. šios nutarties 53 punktą). Taigi tai, kad nepriklausomumo reikalavimas nėra aiškiai įtvirtintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ar Procedūros reglamente, negali pažeisti teisinio saugumo principo.

72 Remiantis tuo, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad šis ieškinys nebuvo pasirašytas nepriklausomo advokato, taigi jis pateiktas nesilaikant Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečios ir ketvirtos pastraipų ir Procedūros reglamento 51 straipsnio 1 dalies.

73 Todėl ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną ir nėra būtinybės taikyti proceso organizavimo priemonę, kurios prašė ieškovas.

Dėl prašymo pakeisti šalį

74 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis teigia, kad prašymas pakeisti ieškovą tokį prašymą pateikusia šalimi, kuri, kaip teigia ieškovas, tapo ginčijamo prekių ženklo savininke, taigi ir teisės perėmėja, yra nepriimtinas. EUIPO ir įstojusios į bylą šalies teigimu, pakeisti šalį prašančiai įmonei nėra atstovaujama pagal Procedūros reglamento 175 straipsnio 3 dalį.

75 Pagal Procedūros reglamento 176 straipsnio 3 dalį dėl prašymo pakeisti šalį sprendžiama pirmininko motyvuota nutartimi arba priimant sprendimą ar nutartį, kuriais užbaigiamas procesas.

76 Procedūros reglamento 174 straipsnyje numatyta, kad jeigu su byla susijusią intelektinės nuosavybės teisę procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis perleidžia trečiajam asmeniui, tokios teisės perėmėjas gali prašyti, kad jam būtų leista pakeisti pirminę šalį vykstant procesui Bendrajame Teisme. Procedūros reglamento 176 straipsnio 5 dalyje patikslinama, kad jeigu prašymas pakeisti šalį patenkinamas, teisės perėmėjas pripažįsta ginčą byloje tokį, koks jis yra šalies pakeitimo momentu. Jį saisto procesiniai dokumentai, pateikti šalies, kurią jis pakeitė. Be to, iš Reglamento Nr. 207/2009 17 ir

24 straipsnių (dabar – Reglamento 2017/1001 20 ir 28 straipsniai) matyti, kad, EUIPO registre padarius įrašą apie Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos perdavimą, teisės perėmėjas gali remtis su šia paraiška susijusiomis teisėmis.

77 Galiausiai pagal Procedūros reglamento 175 straipsnio 3 dalį pakeisti šalį prašančiam asmeniui turi būti atstovaujama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį.

78 Pirma, reikia konstatuoti, kad nebereikia priimti sprendimo dėl prašymo pakeisti šalį, nes dėl šios nutarties 59–73 punktuose nurodytų priežasčių Bendrasis Teismas pripažino, kad ieškinys nepriimtinas. Jeigu byloje, kokia yra ši byla, prašymą pakeisti šalį padavęs asmuo yra glaudžiai susijęs su ieškovu, atmetus ieškinį kaip nepriimtiną remiantis tuo, kad ieškovui nėra tinkamai atstovaujama, prašymas pakeisti šalį netenka prasmės.

79 Antra, bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į bylos faktines aplinkybes, prašymas pakeisti šalį negalėtų būti laikomas priimtinu. Konkrečiau kalbant, advokatas S. Bendrąjį Teismą informavo apie tai, kad nurodyta ieškovo pateikta registracijos paraiška buvo perduota pakeisti šalį prašančiai įmonei ir jis, kaip jai atstovaujantis asmuo, paprašė pakeisti šioje byloje ieškovą prašymą pakeisti šalį pateikusia įmone. Kaip įrodymą apie ginčijamo prekių ženklo registracijos paraiškos perdavimą pakeisti šalį prašančiai įmonei advokatas S., be kita ko, pridėjo 2017 m. kovo 1 d. EUIPO pranešimą ir EUIPO registro išrašą. Advokatas S. taip pat pateikė pakeisti šalį prašančios įmonės įgaliojimą, kurį ji davė advokatų kontorai [Z.].

80 Kaip priminta šios nutarties 77 punkte, atstovavimui keliami reikalavimai pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį taikomi prašymo pakeisti šalį atveju. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad prašymą pakeisti šalį pasirašęs asmuo, būtent advokatas S., nėra nuo pakeisti šalį prašančios įmonės nepriklausomas advokatas, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį, nes šios įmonės valdytojas ir šios nutarties 79 punkte nurodytą įgaliojimą pasirašęs asmuo yra ieškovas, o jis yra vienas iš dviejų advokatų kontoros [Z.], kurioje advokatas S. vykdė profesinę veiklą prašymo pakeisti šalį pateikimo momentu, partnerių (šiuo klausimu žr. šios nutarties 63–65 punktus).

81 Tokiomis aplinkybėmis nebereikia priimti sprendimo dėl prašymo pakeisti šalį, kurį pateikė pakeisti šalį prašanti įmonė.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

82 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

83 Pagal Procedūros reglamento 176 straipsnio 4 dalį tuo atveju, kai prašymas pakeisti šalį atmetamas, laikantis 134 ir 135 straipsnių nuostatų išsprendžiamas su tokiu prašymu susijusių bylinėjimosi išlaidų, įskaitant pakeisti šalį prašančio asmens bylinėjimosi išlaidas, klausimas. Kadangi prašymas pakeisti šalį buvo atmestas ir nebuvo pateikta reikalavimų dėl bylinėjimosi išlaidų, susijusių su prašymu pakeisti šalį, reikia nuspręsti, kad, pirma, pakeisti šalį prašanti įmonė padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir, antra, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su minėtu prašymu pakeisti šalį.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Nebereikia priimti sprendimo dėl prašymo pakeisti šalį.

3. PJ padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

4. [Y]-*GmbH* ir kiekviena šalis padengia su prašymu pakeisti šalį susijusias savo bylinėjimosi išlaidas.

Priimta Liuksemburge 2018 m. gegužės 30 d.

Kancleris E. Coulon
Pirmininkas H. Kanninen